

Uføvante er uden al reel Betydning, og Alt, hvad Sædetaten i den Henseende behøvede, maatte kunne tilveiebringes af den hele Udskrivningsmasse med samme Lethed som de Andre. Jeg tillod mig ogsaa at gjøre opmærksom paa, at der i Udskrivningsloven for Landværnet var enkelte Punkter, hvorom det var ønskeligt, at der udkom nogle suppletoriske Bestemmelser, navnlig fremhævede jeg det Spørgsmaal, om man ikke skulde søge at fjerne enhver Tvivl om, at Udskrevne ikke blot, saaledes som Kongerigets Justitsminister havde fortolket Børnepligtsloven, kunde udskrives til Combattanter, men at man kunde bruge udskrevet Mandskab til hvilken som helst Tjeneste i Armeen, idet Erfaringen har viist, at en af de største Vanskeligheder ved en Armeeargamentation, der forener de Kræfter, man kan gjøre til en Hærstyrke under saa vanskelige Forhold som vore, netop bestaaer i Organisationen af Reserven. Til dette Viemed vilde det være et stort Gode, at man kunde benytte udskrevne Ræger til Ræger og Contoirister til Intendenturen osv. og derved slaffe sig uden store Udgifter ikke blot en nødvendig Tjeneststyrke, der ellers maatte betales dyrt, men ogsaa opbrage en stor Mængde Mennesker, der kunde gaae over i Reserven og ved at indkaldes til Tjeneste kunde henvises til saadanne Poster, hvorved mangfoldige Krigsbehov kunde fyldestgjøres uden foregaaende Opragelse, saa at man ikke, saaledes som i 1848, nødfages til at improvisere sliige Institutioner. Jeg veed ikke, om jeg har Skuld i, at man har givet Sagen denne hele Udstrækning. Jeg har kun ønsket en Bearbejdelse af Børnepligtsloven foruden enkelte Punkter af Landværnepligtsloven. Jeg erkjender tilfulde den gode og sunde Tanke, der har ligget til Grund for, at Ministeriet, efterat det var gaaet ind paa en saadan Opfattelse, har ønsket at sammenfatte det Hele i en eneste Lov. Thi foruden de Fordele, det altid medfører, at have de til samme Materie hørende Bestemmelser samlede paa eet Sted, hvilket letter Overfigten især i et Spørgsmaal, der ikke blot vedkommer Jurister og Ministeriet, men som væsentlig griber ind i hele Befolkningens daglige Livsforhold, og hvor det altsaa er ønskeligt, at Enhver har let Udgang til at skaffe sig Kundskab om sine Rettigheder og Pligter,

har Ministeriet ønsket ved at samle Bestemmelserne angaaende Udskrivningen til Landværnet og Søværnet i en Lov at simplificere det hele Forhold under de samme Regler, hvorved der vilde frembyde sig Ledsighed til at faae nogle smaae Tvivl løste, der have reist sig ved Opfattelsen af tidligere Bestemmelser, og faae Et og Andet tilføjet angaaende Realiteten. Men paa den anden Side troer jeg, at man kunde have forudsæet, hvad Erfaringen har bekræftet, at man derved let vilde kunne friste den store Reformiver, der findes i saa mange Retninger, til mere end ønskeligt at lægge Haand paa og omordne eller lempe alle de Spørgsmaal, der knyttede sig hertil, og hvori man maaskee ikke i sin Tid fik sat igjennem Alt, hvad man kunde ønske. Under nærværende Forhold har det derfor forekommet mig at maatte vække Betænkelse i og for sig, og dertil kommer, at jeg anseer det for en uheldig Tilstand, naar Armeens Organisation og Udskrivningsvæsen henhøre under forskellige Myndigheder; thi det er jo ganske vist, at under saadanne Forhold, hvor tvende Myndigheder i denne Henseende begrænsede hinanden, er det tidt overmaade vanskeligt at paavise, hvor den egentlige skarpe Grændse er, saa at det kan være umuligt at foretage nogen Udvikling i det Ene, uden at det nødvendigviis vil drage en Følge med sig med Hensyn til det Andet. Denne Vanskelighed forelaae ikke, da Børnepligtsloven af 1849 udkom; thi da hørte det hele Armeevæsen, baade Armeeargamentationen og Udskrivningsvæsenet under den samme constitutionelle Myndighed, og det lader sig ikke nægte, at der dengang ikke frembød sig de store Betænkelseheder ved en saadan Afsondring, da det var den samme constitutionelle Myndighed, der var Herre over dem begge. Det er ganske vist, at der i Loven af 1849, og altsaa ogsaa i det sig dertil sluttende Lovforslag, som Justitsministeren har forelagt for Rigsdagen, findes flere Bestemmelser, som ikke saa lidet streife ind paa Spørgsmaal, der utvivlsomt maatte have været forbeholdte Armeeargamentationen, dersom det hele Spørgsmaal var opstaaet paa en Tid, da disse Sager henhørte under to forskellige Autoriteter. Det troer jeg er en Ulempe, der ikke kan afhjælpes; det er givet, at der ikke kan gjøres Forandrin-